

Biogramy artystek, część II

Opracowanie: *Agnieszka Lipiec, Dział Zbiorów Specjalnych, Muzeum Polskiej Piosenki w Opolu*, maj 2024.

1. Izabela Trojanowska

Izabela Trojanowska – piosenkarka i aktorka. Absolwentka Studia Aktorskiego działającego przy Teatrze Muzycznym w Gdyni, gdzie występowała w latach 1974–1978. Na scenie zadebiutowała w 1971 r. – jako członkini chóru katedralnego – podczas Festiwalu Pieśni Sakralnej Sacrosong w Chorzowie, gdzie otrzymała nagrodę im. Maksymiliana Kolbego. W okresie od 1978 do 1982 r. była aktorką Teatru Syrena w Warszawie. W trakcie swojej kariery muzycznej piosenkarka współpracowała m.in. z Budką Suflera, Janem Borysewiczem oraz Tadeuszem Nalepą. Na dorobek płytowy artystki składają się takie albumy jak: „Iza” (1981 r.), „Układy” (1982 r.), „Chcę inaczej” (1996 r.) czy „Na skos” (2016 r.). W dorobku artystycznym piosenkarki znalazły się takie hity jak: „Jestem twoim grzechem” (muz. Romuald Lipko, sł. Andrzej Mogielnicki), „Pieśń o cegle” (muz. Jacek Krzaklewski, Aleksander Mrożek, sł. Andrzej Mogielnicki), „Tyle samo prawd, ile kłamstw” (muz. Romuald Lipko, sł. Andrzej Mogielnicki), „Wszystko czego dziś chcę” (muz. Romuald Lipko, sł. Andrzej Mogielnicki). Izabela Trojanowska ma na swoim koncie aktorskie kreacje m.in. w „Strachach” (1979 r.), „Karierze Nikodema Dyzmy” (1980 r.), „07 zgłoś się” (1981 r., odc. 12), „Klanie” (1997–2020 r.) czy „Juliuszu” (2018 r.).

W 1971 r. Izabela Trojanowska wzięła udział w koncercie „Debiuty” na IX KFPP w Opolu. Za piosenkę „O czym marzą zakochani” (muz. Jerzy Milian, sł. Helena Urbanowicz) 16-letnia piosenkarka otrzymała II nagrodę. Na XVIII KFPP w Opolu w 1980 r. artystka wystąpiła wraz z Budką Suflera w koncercie „Od Opola do Opola” z utworem „Tyle samo prawd, ile kłamstw”. Podczas koncertu „Premiery” zaprezentowała piosenkę „Wszystko czego dziś chcę”. Romuald Lipko w artykule Adama Halbera wspominał początki współpracy z młodą wokalistką: „Wiedziałem już, jakie są jej możliwości. [...] Mogłem więc ze swoją kompozycją utrafić w cel. Nie powiem, napracowałem się, ale mobilizowała mnie chęć powołania do życia nowego bytu. Takim zjawiskiem bezsprzecznie mogła być Iza. Więcej, już była i teraz nadarzyła się szansa, aby to zjawisko rozwijać. Podjęliśmy się tego z Mogielem”. Za oba utwory otrzymała nagrodę główną „za najlepszą interpretację”. Z XVIII KFPP Izabela Trojanowska wróciła także z nagrodą Miss Obiektywu. Rok później, na XIX KFPP, podczas koncertu „Przeboje sezonu”, piosenkarka wystąpiła z grupą Stalowy Bagaż, z którą wykonała utwór „Pieśń o cegle” oraz „Na bohaterów popyt już minął” (muz. Aleksander Mrożek, sł. Andrzej Mogielnicki).

W 2010 r. artystka pojawiła się na opolskiej scenie obok Kai Paschalskiej oraz zespołu Feel w koncercie „Serialowy przebój lata”. Artyści wykonali wówczas utwór „Pokaż na co cię stać” (muz. Łukasz Bartoszak, Katarzyna Chrzanowska, Piotr Kupicha, Małgorzata Maliszewska, sł. Piotr Kupicha). Podczas 54. KFPP w Opolu w 2017 r. Izabela Trojanowska wystąpiła w koncercie „Premiery” z utworem „Skos” (muz. Jan Borysewicz, sł. Wojciech

Byrski). Piosenkarka wystąpiła także w koncercie „After Party”, podczas którego zaprezentowała „Tyle samo prawd, ile kłamstw” oraz „Wszystko czego dziś chcę”. W 2019 r. wokalistka wykonała piosenkę „Wakacyjna miłość” (muz. Jan Borysewicz, sł. Wojciech Byrski) podczas koncertu „Premiery”.

Na 57. KFPP w Opolu Izabela Trojanowska wystąpiła w koncercie „Festiwal, festiwal!!! – złote opolskie przeboje”, świętując 40-lecie pracy artystycznej. Wokalistka zaprezentowała swoje największe hity – „Tyle samo prawd, ile kłamstw”, „Wszystko czego dziś chcę”. Piosenkarka wystąpiła również podczas koncertu „Cisza jak ta”, poświęconego pamięci Romualda Lipki, śpiewając „Wszystko czego dziś chcę”. W 2020 r., przy okazji 57. KFPP w Opolu, Izabela Trojanowska odsłoniła na opolskim rynku pamiątkową tablicę w Alei Gwiazd Polskiej Piosenki.

2. Olga „Kora” Jackowska

Olga „Kora” Jackowska (od 2013 r. Sipowicz), piosenkarka rockowa, autorka tekstów i poetka, urodziła się 8 czerwca 1951 r. w Krakowie.

Zadebiutowała w 1976 r. w utworzonym przez jej ówczesnego męża Marka Jackowskiego zespole Maanam, którego wokalistką była z przerwami do czasu jego rozwiązania w 2008 r. Grupa zyskała popularność dzięki występowi na XVIII KFPP w Opolu w 1980 r., który nie tylko przeszedł do historii opolskiej imprezy, ale zelektryzował całą ówczesną polską scenę muzyczną. Podczas koncertu „Rock w Opolu” Maanam wykonał utwory „Boskie Buenos” (muz. Marek Jackowski, sł. Olga Jackowska) oraz „Żądza pieniądza” (muz. Marek Jackowski, sł. Olga Jackowska). Przywykła do melodyjnych piosenek festiwalowa publiczność domagała się bisów. Zespół Maanam stał się powszechnie znany i zyskał ogromne rzesze fanów w całym kraju. Do największych przebojów zespołu należą utwory skomponowane przez Marka Jackowskiego, m.in.: „Krakowski spleen”, „Cykady na Cykladach”, „Szare miraże”, „Kocham cię kochanie moje”, „Szał niebieskich ciał”. Teksty wszystkich piosenek napisała Kora.

Poza działalnością w Maanamie, na przełomie lat 80. i 90., artystka nagrała albumy „Bella pupa” (z zespołem Püdeli) oraz „Ja Pana w podróż zabiorę” do tekstów Kabaretu Starszych Panów. Kolejne wydawnictwa ukazały się już w XXI w. – „Kora Ola Ola!” w 2003 r., „Metamorfozy” (z duetem 5th Element) w 2008 r. W 2011 r. nagrała swój ostatni studyjny album – „Ping pong”. Tytułowy utwór powstał na podstawie poematu Józefa Kurylaka „Bicie mego serca”. Pozostałe teksty wyszły spod pióra Kory. Kompozycje stworzyli Mateusz „Waszka” Waśkiewicz oraz Marcin Macuk. W latach 2011–2016 Kora była jurorką programu „Must Be The Music. Tylko Muzyka”. W 2017 r. wystąpiła w teledysku do piosenki Organka „Czarna Madonna” (muz. Tomasz Lewandowski, Robert Markiewicz, Tomasz Organek, Adam Staszewski, sł. Tomasz Organek) w reżyserii Jerzego Skolimowskiego.

Artystka odeszła 28 lipca 2018 r. w swoim domu w otoczeniu rodziny i najbliższych po długiej walce z chorobą. Na początku 2019 r. na tyłach pałacu Branickich przy ul. Nowy Świat 18/20 w Warszawie odsłonięto mural z podobizną Kory, zaprojektowany przez Bruna Althamera w ramach akcji „Kobiety na mury” zainicjowanej przez czasopismo „Wysokie Obcasy”. Kora jest autorką kilku tomików poetyckich. W listopadzie 2019 r. ukazał się ostatni

z nich, zawierający niepublikowane dotąd teksty artystki, zatytułowany „Miłość zaczyna się od miłości”.

Kora jako autorka tekstów, wokalistka, a także poetka potrafiła słowem wyrazić to, co jej odbiorcy czuli, ale czego często nie potrafili nazwać. Próżno szukać drugiej tak wrażliwej, indywidualnej i niepowtarzalnej Artystki.

3. Edyta Geppert

Edyta Geppert, piosenkarka, urodziła się 27 listopada 1953 r. w Nowej Rudzie. To artystka, która na scenie tworzy swój własny, nieporównywalny z innymi wykonawcami, teatr piosenki. Oszczędna w gestach, zawsze ubrana na czarno. Wrażliwa, skromna, stroniąca od wywiadów. Twierdzi, że wszystko, co ma do powiedzenia, mówi z estrady.

W 1983 r. ukończyła Wydział Piosenki w Warszawskiej Szkole Muzycznej im. F. Chopina. W 1984 r. zdobyła I nagrodę na V Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu. Właśnie od triumfu na PPA rozpoczęła swoją wielką piosenkarską karierę. Współpracowała z kabaretem Wojciecha Młynarskiego oraz słynnym Kabaretem pod Egidą Jana Pietrzaka.

Zdobywała laury na prestiżowych festiwalach krajowych i zagranicznych. Śpiewała m.in. w koncercie z okazji 100-lecia paryskiej Olympii. Występowała m.in. w Belgii, Czechosłowacji, Francji, Niemczech, ZSRR, Wielkiej Brytanii oraz w ośrodkach polonijnych USA, Kanady i Australii. Teksty piosenek dla Edyty Geppert pisali m.in. Jacek Cygan, Magda Czapińska, Wojciech Młynarski, Agnieszka Osiecka czy Marek Dągan.

Jako jedyna polska artystka otrzymała aż 4 razy główną nagrodę na KFPP w Opolu. Po raz pierwszy wystąpiła na XXI KFPP w Opolu w 1984 r. Jak wspominała po latach: „Był to rok mojego debiutu. Debiutu, który przypadł na okres bardzo smutny, na okres bardzo ponury. (...) Atmosfera beznadziei, przerażenie tym, co się wokół mnie działo. Szukałam repertuaru, który by mi pozwolił godnie uprawiać mój zawód – repertuaru, który nie raniłby niczyich uczuć. Tekst Jacka Cygana z muzyką Włodzimierza Korcza stworzył mi szansę bardzo osobistej wypowiedzi”. Ten występ zaowocował przyznaniem piosence nagrody głównej im. Karola Musioła w koncercie „Promocje ‘84” za utwór „Jaka róża, taki cieć”.

Na kolejnym festiwalu w 1985 r. Edyta Geppert została Miss Obiektu, a w 1986 r. podczas XXIII KFPP w Opolu wręczono jej Grand Prix w plebiscycie publiczności za wykonanie piosenki „Och, życie, kocham cię nad życie” (muz. Włodzimierz Korcz, sł. Wojciech Młynarski). XXXII KFPP w Opolu w 1995 r. był dla Edyty Geppert równie szczęśliwy. Otrzymała wówczas kolejne Grand Prix: „Nagroda w 1995 roku, kiedy śpiewałam «Nie, nie żałuję» Agnieszki Osieckiej i Seweryna Krajewskiego oraz «Idź swoją drogą» Jonasza Kofty i Edwarda Dębickiego, była przyznawana po raz pierwszy w systemie audio-tele. Mimo że nie byłam związana z żadną firmą fonograficzną, co powodowało śladową obecność w mediach, dostałam dowód na to, że publiczność o mnie nie zapomniła”. Utwór „Nie żałuję” Edyta Geppert wykonała również w 1997 r. podczas XXXIV KFPP w Opolu w koncercie „Zielono mi”, który był hołdem dla twórczości Agnieszki Osieckiej.

Po dłuższej nieobecności na deskach opolskiego amfiteatru Edyta Geppert ponownie zaśpiewała w jednym z koncertów 51. KFPP w Opolu w 2014 r. Świątująca w tym roku jubileusz trzydziestolecia pracy artystycznej piosenkarka, otrzymała Grand Prix za całokształt twórczości artystycznej, a także Honorowy Złoty Mikrofon – nagrodę Polskiego Radia. W tym samym roku odsłoniła swoją gwiazdę w opolskiej Alei Gwiazd. W 2018 r. podczas 55. KFPP

w Opolu artystka wystąpiła dwukrotnie. W koncercie piosenek literackich i kabaretowych stulecia „Ja to mam szczęście” wykonała utwór „Miasteczko pana Andersena” (muz. Seweryn Krajewski, sł. Wojciech Młynarski), a w koncercie „Od Opola do Opola” dwie piosenki – „Szukaj mnie” (muz. Seweryn Krajewski, sł. Marek Dagnan), znaną z kultowej polskiej komedii „Kogel-Mogel” (reż. Roman Załuski), oraz „Poeci nie zjawiają się przypadkiem” (muz. Igor Talkov, sł. Marek Dagnan, Łucja Matulewicz-Gazda). Po raz ostatni wokalistka pojawiła się na 57. KFPP w Opolu w 2020 r., gdzie w koncercie „Festiwal, festiwal!!! – złote opolskie przeboje” zaśpiewała dwie piosenki ze swojego repertuaru.

4. Małgorzata Ostrowska

Małgorzata Ostrowska, wokalistka rockowa, znana jest z takich utworów jak „Gołębi puch” (muz. Grzegorz Stróżniak, sł. Małgorzata Ostrowska), „Meluzyna – czyli historia podwodnej miłości” (muz. Andrzej Korzyński, sł. Krzysztof Gradowski), „Ziemia w ogniu” (muz. Maciej Muraszkowski, sł. Małgorzata Ostrowska), „Rzeka we mnie” (muz. Robert Kalicki, sł. Piotr Niewiarowski, Małgorzata Ostrowska) czy „Droga pani z TV” (muz. i sł. Jacek Skubikowski).

Artystka zaczęła śpiewać w wieku 11 lat w zespole Big-Band Koliber, działającym przy szkole muzycznej w Szczecinku. Kształciła się w Studio Sztuki Estradowej przy Estradzie Poznańskiej. Poznała tam Wandę Kwietniewską i Grzegorza Stróżniaka, z którymi tworzyła m.in. szkolną grupę wokalną Vist. 18 maja 1981 r. powstał z niej zespół Lombard, z którym Małgorzata Ostrowska współpracowała przez wiele lat.

W 1996 r., po kilkuletniej przerwie, Małgorzata Ostrowska postanowiła powrócić na scenę. Swoją pierwszą solową płytę pt. „Alchemia” artystka wydała w 1999 r. Ponadto nagrała również m.in. albumy: „Przed świtem” (2000 r.), „Instynkt” (2001 r.), „Słowa” (2007 r.) oraz zasilila swoją twórczością muzyczną serial „Tygrysy Europy” Jerzego Gruzy i film „Enduro Bojz” Piotra Starzaka. Ostatni solowy album artystki – „Na świecie nie ma pustych miejsc” – ukazał się w 2019 r.

W 2001 r., po dłuższej przerwie, Małgorzata Ostrowska wystąpiła na Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki z utworem „Nie chcę, nie umiem” (muz. Michał Grymuza, sł. Małgorzata Ostrowska). Wzięła także udział w koncercie poświęconym twórczości Seweryna Krajewskiego podczas XLIV KFPP w 2007 r. Wtedy też odsłoniła swoją gwiazdę w opolskiej Alei Gwiazd Polskiej Piosenki. W 2013 r. uczciła 50. KFPP w Opolu, występując w koncercie „Opole! Kocham Cię! – gala jubileuszowa” z utworem „Szkłana pogoda” (muz. Grzegorz Stróżniak, sł. Marek Dutkiewicz). Wokalistkę wyróżniono tytułem „Ikony Festiwalu w Opolu”, przyznawanym przez TVP i miasto Opole najwybitniejszym osobowościom opolskiego festiwalu. Podczas 53. KFPP odbył się koncert „Ta noc do innych jest niepodobna”, nawiązujący do 120-lecia kinematografii, podczas którego artyści prezentowali piosenki z polskich filmów. Małgorzata Ostrowska przypomniła swój filmowy przebój „Meluzyna – czyli historia podwodnej miłości”. W 2018 r. w koncercie przebojów stulecia pt. „Piosenka Ci nie da zapomnieć” wykonała w duecie z Dariaż Zawiałow „Białą flagę” Republiki (muz. i sł. Grzegorz Ciechowski) oraz składankę przebojów grupy Perfect.

5. Beata Kozidrak

Beata Kozidrak to jedna z najbarwniejszych polskich piosenkarek, charyzmatyczna wokalistka grupy Bajm, a także autorka tekstów i kompozytorka. W 1978 r., w rodzinnym Lublinie, wraz z Andrzejem Pietrasem, Jarosławem Kozidrakiem, Markiem Winiarskim oraz Andrzejem Koziarą i Andrzejem Grądkiewiczem, założyła zespół Bajm, którego nazwę tworzą pierwsze litery imion jego członków.

Zespół Bajm z Beatą Kozidrak po raz pierwszy wystąpił na KFPP w Opolu w 1978 r. z utworem „Piechotą do lata” (muz. Jarosław Kozidrak, sł. Beata Kozidrak). Grupa zajęła drugie miejsce w konkursie „Debiuty” i podbiła serca publiczności. „To były szalone czasy, które dały nam szansę na karierę muzyczną. Graliśmy co prawda w akustycznym składzie, ale już po festiwalu zaczęliśmy myśleć o stworzeniu prawdziwej grupy rockowej. I jak widać udało się!” – wspominała Beata Kozidrak. Piosenka „Piechotą do lata” stała się prawdziwym hitem i otworzyła grupie drogę do kariery, a zdobyta wówczas nagroda nie była jedyną, jaką zespół oraz artystka otrzymali na festiwalu w Opolu. W 1994 r. podczas XXXI KFPP Bajm oraz Beata Kozidrak zostali uhonorowani Nagrodą Prezydenta Opola – Złotą Karolinką za całokształt działalności estradowej oraz „twórczy wkład w rozwój polskiej kultury”.

Po latach nagrań z zespołem Beata Kozidrak rozpoczęła pracę nad pierwszym, solowym albumem. Płyta „Beata” ukazała się w 1998 r., a single „Siedzę i myślę” (muz. Adam Abramek, Paweł Sot, sł. Beata Kozidrak), „Taka Warszawa” (muz. Adam Abramek, Paweł Sot, sł. Beata Kozidrak) czy „Wieczna zima” (muz. Adam Abramek, Paweł Sot, sł. Beata Kozidrak) pięły się na szczyty list przebojów. Na przekór plotkom o porzuceniu Bajmu, artystka pracowała również nad kolejnymi albumami zespołu. Na początku nowego tysiąclecia Bajm wydał dwie płyty – „Szkłanka wody” (2000 r.) oraz „Myśli i słowa” (2003 r.), które okazały się być nie tylko sukcesem komercyjnym, ale także zyskały uznanie w oczach środowiska muzycznego. W 2005 r. Beata Kozidrak nagrała swój drugi solowy album „Teraz płynę”, który wkrótce po ukazaniu się otrzymał status Platynowej Płyty. Potwierdzeniem wielkiej popularności artystki oraz zespołu było zdobycie przez Beatę Kozidrak aż trzy razy z rzędu nagrody SuperJedynka dla najlepszej wokalistki roku na KFPP w Opolu w latach 2001–2003.

W 2008 r. podczas XLV KFPP w Opolu zespół Bajm z Beatą Kozidrak świętował trzydziestolecie działalności artystycznej. Jak wspominała wówczas artystka: „Opole nieco się zmieniło. Sama oprawa festiwalu jest zupełnie inna niż dawniej. Nie ma już tej atmosfery PRL-u z pilnowaniem nas w jakich kostiumach będziemy występować na scenie. Ale z perspektywy tych lat śmiało możemy powiedzieć, że jest jedna rzecz, która w Opolu się nie zmieniła. To wspaniała opolska publiczność. Zawsze można liczyć na nią i na ten wspaniały doping podczas koncertów. To chyba najważniejsze dla każdego artysty”. Wspaniałe audytorium dopisało również w 2013 r. w Opolu. Na jubileuszowym 50. KFPP w koncercie „SuperJedynki” Beata Kozidrak i Bajm zaprezentowali swoje największe przeboje, m.in. piosenki: „Szkłanka wody” (muz. Piotr Bielecki, sł. Beata Kozidrak), „Biała armia” (muz. Adam Abramek, Paweł Sot, sł. Beata Kozidrak) oraz „Myśli i słowa” (muz. Adam Drath, sł. Beata Kozidrak), a zgromadzona w opolskim amfiteatrze publiczność niezwykle żywiołowo skandowała imię wokalistki.

Beata Kozidrak równolegle z karierą solową koncertowała oraz nagrywała z zespołem Bajm. Trzecia solowa produkcja artystki – „B3” ukazała się w 2016 r., a single „Bingo” (muz. Paweł Sot, sł. Beata Kozidrak) i „Upiłam się Tobą” (muz. i sł. Beata Kozidrak) były grane w wielu rozgłośniach radiowych.

Beata Kozidrak miała także ogromny wpływ na popkulturę. Adam Sztaba zaaranżował „internetowo”, w okresie pandemii koronawirusa, wielki utwór Bajmu – piosenkę „Co mi Panie dasz” (muz. i sł. Beata Kozidrak), zaprzęgając do tego projektu ponad 700 muzyków i takich wokalistów jak m.in.: Natalia Kukulska, Ewa Farna, Ania Karwan, Natalia Nykiel, Igor Herbut, Piotr Cugowski, Andrzej Piaseczny, Sebastian Karpiel-Bułecka. W 2019 r. natomiast, na deskach Teatru Współczesnego w Szczecinie, premierowo wystawiono spektakl „Być jak Beata” w reżyserii Magdy Miklasz, który w całości opierał się na twórczości i życiu wspaniałej artystki – Beaty Kozidrak.

W 2020 r. podczas 57. KFPP w Opolu Beata Kozidrak i Bajm wystąpili w koncercie „Festiwal, Festiwal!!! Złote opolskie przeboje” z piosenką „Dwa serca, dwa smutki” (muz. Jarosław Kozidrak, sł. Beata Kozidrak), którą artystka zadedykowała zmarłej mamie oraz z utworem „Biała armia” (muz. Adam Abramek, Paweł Sot, sł. Beata Kozidrak). Wokalistka zaśpiewała także w koncercie „Cisza jak ta. Muzyka Romualda Lipko” evergreen „Cień wielkiej góry” (muz. Romuald Lipko, Krzysztof Cugowski sł. Adam Sikorski), z repertuaru świętej pamięci kompozytora.

6. Ewa Bem

Ewa Bem jest absolwentką Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie oraz Akademii Muzycznej w Katowicach, w klasie wokalistyki jazzowej. Karierę artystyczną rozpoczęła w 1969 r. w Grupie Bluesowej „Stodoła”, w której rozwinęła swoje umiejętności wokalne. Niedługo później związała się z zespołem Bemibek, powstałym w klubie Hybrydy. Nazwa grupy pochodziła od nazwisk założycieli: Aleksandra Bema – brata Ewy oraz Andrzeja Ibeka. Muzycy pisali własne utwory, ale w skład ich repertuaru wchodziły również kompozycje kultowych polskich artystów, takich jak Krzysztof Komeda czy Zbigniew Namysłowski. Do najsłynniejszych piosenek zespołu należą: „Nie bójmy się wiosny” (muz. Aleksander Bem, Piotr Figiel, sł. Elżbieta Horbaczewska) czy „Podaruj mi trochę słońca” (muz. Aleksander Bem, sł. Marek Dutkiewicz). W 1973 r. po odejściu Andrzeja Ibeka, zespół zmienił nazwę na Bemibem. W 1991 r. Bemibek został reaktywowany, aż w 1993 r. zupełnie zakończył swoją działalność artystyczną.

Druga połowa lat 70. i lata 80. to ważny i owocny okres w karierze piosenkarki. Ewa Bem solowo odnosiła sukcesy w kraju i poza granicami, między innymi na festiwalach na Kubie, Kenii i w Indiach, a jej nagrania znajdowały się na szczytach plebiscytów radiowych. W 1981 r. nagrała album „Be a Man”, który został wydany w 1982 r. w ramach prestiżowej serii Polish Jazz. Od 1987 r. na stałe współpracowała z pianistą jazzowym Andrzejem Jagodzińskim. Jest laureatką wielu nagród i wyróżnień, w tym m.in. na KFPP w Opolu.

W 2001 r. ukazał się album Ewy Bem zatytułowany „Mówię tak, myślę nie”, za który artystka otrzymała Fryderyka 2001 w kategorii album roku – pop oraz Fryderyka dla wokalistki roku, wyprzedzając młode gwiazdy polskiej sceny muzycznej, m.in. Agnieszkę Chylińską i

Katarzynę Nosowską. Po sukcesie płyty, w 2004 r. nagrała płytę „ewa.ewa”, zawierającą covery utworów Marka Grechuty oraz nowe wersje swoich najpopularniejszych piosenek.

10. Majka Jeżowska

Majka Jeżowska – wokalistka obdarzona ciepłym głosem i niezwykłym temperamentem estradowym po raz pierwszy wystąpiła na XVII KFPP w Opolu w 1979 r., wykonując piosenkę „Nutka w nutkę” (muz. Maria Jeżowska, sł. Andrzej Bianusz), za którą otrzymała wyróżnienie. Rok później na XVIII KFPP w Opolu w 1980 r. do koncertu „Premiery” zakwalifikowały się aż dwa utwory artystki. „W tamtych latach siadałam do fortepianu i z myślą o występie w Opolu wymyślałam utwór. Krystyna Prońko – moja ówczesna pani profesor Akademii Muzycznej w Katowicach – poznała mnie z Andrzejem Mogielnickim i namówiła go, aby napisał tekst dla debutantki. I to był właśnie tekst «Reggae o pierwszych wynalazcach» (muz. Maria Jeżowska, sł. Andrzej Mogielnicki). Drugą piosenką zgłoszoną do Premier w 1980 roku był utwór «Od rana mam dobry humor» (muz. Maria Jeżowska, sł. Andrzej Kuryło). Dwa absolutnie różne utwory. Jeden w stylu reggae, drugi – country. Nominacja dwóch piosenek była dla mnie szalenie nobilitująca! Nie miałam pojęcia, która będzie fajniejsza. Podczas próby podszedł do mnie reżyser i powiedział, że zostawiamy w Premierach «Reggae o pierwszych wynalazcach», a «Od rana mam dobry humor» miało zostać wykorzystane jako motto przewodnie całego festiwalu. (...) Poproszono Andrzeja Rosiewicza, który był wtedy absolutną, topową gwiazdą, aby mi pomógł rozśpiewać publiczność w Opolu. Jakież było moje zdziwienie, kiedy wyszliśmy pierwszego dnia festiwalu! On mnie przedstawił, wziął za rękę i co się wtedy okazało – publiczność miała w rękach kartki z tekstem «Od rana mam dobry humor». Uczyliśmy publiczność śpiewać, rzędy falowały i na końcu tę piosenkę wszyscy śpiewali! Oczywiście ten moment został pokazany przez telewizję. «Reggae o pierwszych wynalazcach» zostało w konkursie docenione – otrzymałam III nagrodę. Nikt wtedy nie śpiewał reggae, a ponieważ ja interesowałam się wieloma gatunkami muzyki (i do dzisiaj tak jest), to miałam ambicje być inna i przemycić do muzyki coś nowego. Zostało to przetworzone przez moją słowiańską duszę z Nowego Sącza, z nowoczesną jazzującą solówką saksofonu i... wyszło słowiańskie reggae, dość oryginalny muzycznie utwór z mądrym, zaangażowanym tekstem”. W 1987 r. w koncercie „Premiery” na XXIV KFPP Majka Jeżowska zaśpiewała razem z Krystyną Prońko i Piotrem Szulcem jako trio Moment piosenkę „Czekamy na wyrok” (muz. Antoni Kopff, sł. Jonasz Kofta), która zdobyła pierwszą nagrodę. Również pierwsze miejsce artystka wyśpiewała rok później – w 1988 r. na XXV KFPP w Opolu utworem „Edek” (muz. Maria Jeżowska, sł. Jacek Skubikowski). W 1991 r. natomiast otrzymała wyróżnienie w koncercie „Premiery” za piosenkę „Za daleko do Chicago” (muz. Ryszard Sygitowicz, sł. Justyna Holm).

Po wieloletniej nieobecności na opolskiej estradzie Majka Jeżowska ponownie wystąpiła w 2007 r. na XLIV KFPP w Opolu w koncercie „SuperJedynki 2007”. W trakcie 53. KFPP w Opolu w 2016 r. artystka odsłoniła swoją gwiazdę w Alei Gwiazd Polskiej Piosenki na opolskim rynku, a także była gościem „Kawiarenki z Gwiazdami”. Podczas 56. KFPP w Opolu w 2019 r. Majka Jeżowska świętowała jubileusz czterdziestolecia pracy artystycznej. W koncercie „Od Opola do Opola” zaśpiewała utwory: „Najpiękniejsza w klasie” (muz. Maria

Jeżowska, sł. Marek Dutkiewicz) oraz „A ja wolę moją mamę” (muz. Maria Jeżowska, sł. Agnieszka Osiecka), zachwycając młodzieńczą energią i fantazyjną stylizacją. Artystka przygotowała również wspaniałą niespodziankę – na opolskiej estradzie wykonała także piosenkę „On nie kochał nas” (muz. Maria Jeżowska, Tom Logan, sł. Ewa Żylińska) razem z Krystyną Prońko.